

Tämä sekä yli 300 aiempaa nettikolumnia ovat luettavissa ja kommentoitavissa kolumniarkistossa osoitteessa www.mikropc.net.

Hevoslenleikkiä netissä

LEIKIN EROTTAMINEN TODESTA on käynyt vaikeaksi.

Monista on hauska leikkiä tai pelleillä netissä. Osa leikistä kohdistuu naurettavuuksiin netissä ja muualla. Monet verkkosivustot ovat niin huonoja, että luulisi, että niiden parodioiminen on mahdotonta. Silti monet yrittävät.

Verkossa on paljon sivustoja, jotka kolisevat tyhjiyttään. On esimerkiksi sivustoja, joihin voi kirjoittaa arvosteluja kirjoista, elokuvista tai jostain muusta. Perustietoja on ehkä koottu luetteloista, mutta itse arvosteluja on naurettavan vähän. Tämä on ikävää sille, joka etsii tietoja kirjasta ja päätyy sivulle, jolla vain kehoitetaan kirjoittamaan siitä arvostelu.

Tunnetussa Amazon-verkkokaupassa onkin syntynyt eräänlainen alakulttuuri. Ihmiset, joilla on liikaa aikaa, kirjoittelevat näennäisen korkealentoisia mutta todellisuudessa pelleileviä arvosteluja vaikkapa maitopurkeista – tai järkyttävän kalliista ylellisyustuotteista. Tätä voi pitää hyvänä pilana, mutta pilailu menee helposti yli äyräiden.

HILJATTAIN LUIN nettikeskustelusta närkästyneen valituksen Wikipedian sivusta, jolla sanotaan: "Viro on Kiinan naapurimaa, jonka olemassaolon voi tiivistää yhteen virkkeeseen – -: Viina virtaa, ja naista saa halvalla." Osoittautui, että surffailija oli eksynyt Hikipediaan, joka on olevi-

Kirjoittajan mukaan aina ei ole helppo erottaa, mikä on pilaa.

naan ivamukaelma. Hikipedian tunnuksena on sentään pysyvässä oleva keskisormi, joten hälytyskellojen luulisi soivan.

Vaikeammin tunnistettavaa hevoslenleikkiä ovat olleet bonsai-kissoja käsittelevät sivut. Toistuvasti ihmiset järkyttävät sivuista, joissa kerrotaan, miten kissoja kasvatetaan pienessä lasiastiassa, jotta saadaan pienenä pysyvä ja määrämuotoinen kissa. Mistäpä voisi tietää, onko se totta?

USEIMMAT IHMISET kasvavat ulos leikki-ästä tai ainakin oppivat rajaamaan leikkinsä yleensä sellaiseksi, joka on muiden mielestä hauskaa. Jos leikillään heittää hiekkaa toisen silmiin hiekkalaatikolla, saa usein melko pian tehokasta palautetta. Netissä valvonta toimii huonosti, paitsi hyvin paikallisesti. Maailmanlaajuisessa netissä törmätään myös siihen,

että melkein jokainen asia on jonkun mielestä hauska pila.

Keskustelupalstoillakin saatetaan kirjoittaa melkoisia tarinoita ja vasta lopuksi (jos silloinkaan) paljastaa, että kyse oli "leikistä". Huumorintaju on koetteilla, jos oli kirjoitettu esimerkiksi vakiokirjoittajan kuolemasta.

Asiatietoa etsivää alkaa hermostuttaa, jos leikillään tehty on liian aidon näköistä, ja juuri uskottavuuteenhan moni pilailija tähtää. ■

KOLUMNI ON JULKAISTU MIKROPC.NETISSÄ 8.1.2007

> LUKIJALTA

p PALAUTTEET **m** MIELIPITEET **k** KOMMENTIT

Anna palautetta!
MikroPC, PL 920
00101 Helsinki
www.mikropc.net
mikropc@talentum.fi

On itse päätettävä, mikä on totta, mikä ei

MIKÄHÄN TARKOITUS tällä kirjoituksella oli? Herättää luki- ja huomaamaan ero oikeiden ja väärin nettisivujen välillä, vai mikä?

Katsopa huviksesi tv:tä. Mitä sieltä tulee? Suurin osa ohjel-

ma-ajasta on joko kuvitteellista "draamaa" tai muuta "väärää" tietoa. Ja ihmiset ottavat nämäkin todesta.

Kerron tässä esimerkin. Kauan sitten ennen internetiä tv:ssä esitettiin sarjaa nimeltään "Kukkakimppu piikkilankaa". Tunsin silloin erään skandinaavin ja germanin jälkeläisen, joka oli epäonnekseen tahi onnekseen päätenyt asumaan Suomeen. Kun hän näki ohjelman jakson, jossa v-mäinen pääosan esittäjä asetti "ansan" velipuolelleen, hän lähes tuhosi televisioni!

Onko internetissä jotain ih-

meellistä? Luulisi jokaisen normaalijärjellä varustetun ihmisen suhtautuvan kriittisesti siihen tietoon, mitä internet tarjoaa. Eivätkä mainitsemasi esimerkit ole edes mitenkään erikoisia.

Jos katsoo nyt internetin muotivillitystä eli videoita, niin nehän avaavat kokonaan uuden maailman. Nykytekniikalla ja nykynuorten ja vähän vanhempienkin osaamisella voidaan taitavasti väärentää visuaalinen tieto, informaatio.

Ihan hieno kirjoitushan tuo oli, mutta olisi ehkä vaatinut räväkemmän ja analyttisen kirjoi-

tuksen "hevoslenleikkiä" internetissä. Jos joku tuosta hevoslenleikkiä pahoittaa mielensä, tahi suuttuu, tai jopa uskoo siihen, on jokaisen oma asia.

Näin on ollut kautta historian. Aikoinaan huhut kulkivat totena. Nyt "tieto" kulkee internetissä ja aina on veijareita ja fanaatikkoja, jotka haluavat äänensä kuuluviin. Internet on loputon suo. On kuulijan ja näkijän vallassa, mikä on totta ja mikä fiktiota. ■

Anna palautetta!

**MikroPC, PL 920
00101 Helsinki
www.mikropc.net
mikropc@talentum.fi**

Ipod särkyä herkästi

JOULUKUUN LEHDESSÄNNE oli mp3-soittimien testi ja siinä valittiin Ipod parhaaksi. En kiistä, näin varmaan on niillä kriteereillä, joita käytitte.

Käytön kohdalla olisitte kuitenkin voinut arvioida laitteen kolhunkestävyyttä. Ipod on tehty äärimmäisen ohueksi (7 mm), jolloin kuorikin on mahdollisimman ohutta materiaalia. Sen mekaaninen kestävyys on olematon. Ilmeisesti CE-merkin saaminen ei vaadi mitään tällä saralla.

Hankin pojalleni soittimen kesäkuun alussa ja heinäkuun puolessa välissä se lakkasi toimimasta. Kun vein sen huoltoon ilmoitettiin, että takuu ei ole voimassa, koska kuoressa on millimetrin murto-osan syvyinen kolhu.

Laite oli kai joutunut kesäkuussa matkalla matkatavaroiden joukossa puristuksiin, muuta selitystä lommolle ei löydy. Kolhun kanssa Ipod toimi vielä melkein kuukauden.

Nyt on tulossa Applelta markkinoille myös saman olionen Iphone. Kun sitä joskus testaatte, kiinnittäkääpä huomiota myös laitteen mekaaniseen kestävyteen verrattuna kilpailijoihin. ■

LAURI PATOMÄKI

Joukkopostitus-osoitteet aina näkyviin

MIKROPC:SSÄ 14/2006 oli aukeaman verran Outlook-vinkkejä. En käytä Outlookia, joten en kommentoi varsinaisia vinkkejä, mutta artikkelissa oli yksityiskohta, josta olen kovasti eri mieltä.

”Joukkopostitukset pitäisi lä-

hettää niin, että vastaanottajat ovat piilokopio- eli bcc-kentässä.” Ei missään tapauksessa! Perustelut:

1. Minulla on käytössä useampi kuin yksi sähköpostiosoite, jotka tällä hetkellä kuitenkin kääntyvät kaikki samaan laatikkoon. Jos (laillisessa) joukkopostituksessa ei ole vastaanottajan osoitetta näkyvissä, en näe (ainakaan helposti), mihin osoitteistani se on lähetetty. Yhteydenotto lähettäjään ja mahdollinen postituksen kieltäminen vaikeutuu, kun en tiedä, minkä osoitteen haluan poistettavan lähettäjän listalta.

2. Vastaanottajan osoitteen piilottaminen on spämmereiden touhua. Roskapostissa on harvoin validi osoite to-kentässä ja vielä harvemmin se on omani. Näin oppiva filteri oppii sakoittamaan viestiä, jossa vastaanottajan osoite on piilotettu – kuten mielestäni pitääkin oppia.

3. Yrityksissä sähköpostikulttuuri on (valitettavasti) kehittynyt sellaiseksi, että cc-kenttään (ei kuitenkaan bcc) lätkitään kaikki, joita asian kuvitellaan etäisestikin koskevan. Olen kuullut henkilöistä, jotka tämän vuoksi avaavat vain sellaiset viestit, joissa oma osoite on to-kentässä.

Perustelu osoitteiden vuotamisesta on toki pätevä, mutta täytyy olla parempia keinoja kuin bcc-kenttä. Esim. viestin lähettäminen yksitellen jokaiselle jonkinlaisella for-silmukalla vaatii ehkä hieman enemmän osaa-

mista ja kaistaa, mutta niitä lähettäjällä pitää ollakin. Joukkopostitukset eivät ole jokamiehen hommaa, niitähän säätelee tarka lainsäädäntökin. ■

MIKKO LAURIKKALA

SIITÄ OLEN SAMAA mieltä, että personoitu viestijakelu on monessa mielessä paras. Saan kuitenkin työpostiini paljon tiedotteita myös bcc-jakelulla; olisi paha jos ne kaikki juuttuisivat roska-suodattimeen. Harvakseltaan tulee sellaisiakin tiedotteita, joissa koko jakeluosoiteisto on näkyvissä, ja se ei vetele.

Bcc-jakelu on mielestäni suositeltava ainakin ei-ammattimaisesti toimiville yhdistyksille ja pienillekin kaveriporukoille, joilla ei välttämättä ole käytävissä tietoteknistä ammattitaitoa. Postituslistatkin sopivat, jos vastaanottajakunta on suunnilleen vakio.

Valitettavasti enenevä osa roska-suodattajistakin on oppinut kiertämään suodatuksen personoimalla lähetyksen. ■

MIRJA PAATERO

Firefoxista on miniversio

JOULUKUUN MIKROPC:SSÄ oli selaintesti. Firefoxin käyttäjänä ihmettelin, kun testissä oli miinusmerkki sen takia, ettei Firefoxista ole mobiiliversiota.

Jos tarkoitatte mobiiliversiolla usb-muistitikulta toimivaa selainta, niin kyllä Firefoxista on oma mobiiliversionsa. Juuri selaista itsekin käytän työpaikallani tätä kirjoittaessani. ■

PETER SJÖBLOM

TÄSSÄ TAPAUKSESSA mobiiliuudella tarkoitettiin sitä, ettei Firefoxista ole erillistä matkapuhelimiin tarkoitettua versiota, kuten Operasta ja Windows Mobile -puhelimissa toimiva Internet Explorer.

Firefoxin yksi etu on kieltämättä tuo mainitsemasi ominaisuus, että sen voi kopioida usb-muistille ja ajaa sitä omana ohjelmanaan suoraan tikulta. Näin käytettävissä on muun muassa aina omat kirjanmerkit. ■

KIMMO ROUSKU

Opera näyttää sertifikaatit

MIKROPC:SSÄ 12/2006 oli mielenkiintoinen selaintesti. Verkkopankin tuotepäällikkönä minua kiinnostaa luonnollisesti turvallisuus ja erityisesti ”maallikoille” sopiva ratkaisu. IE ja Firefox käyttävät suodattimia phishing-saitteja vastaan ja näköjään selainen on tulossa Operaankin.

Artikkelissa ei kuitenkaan käsitelty lainkaan fiksum Opera-ominaisuutta näyttää sertifikaatti selkokielisenä osoitteen perässä. Mielestäni ominaisuus on kätevä ja turvallinen, parempi kuin nuo Phishing-listat. Lisäksi se olisi helposti opetettavissa asiakkaille, jos se olisi laajemmassa käytössä (= IE:ssä ja Firefoxissa).

Microsoftia olen yrittänyt saada ominaisuudesta innostumaan, mutta turhaan. ■

ANSSI JUUTILAINEN
OSUUSPANKKIKESKUS

▼ **Opera näyttää havainnollisesti** sivujen sertifikaatit selkokielisenä osoitteen jäljessä.

